

मुंजीकृताः रज्ज्वर्थमुंजवज्जर्जरीकृताः ॥ ६२ ॥ महाभ्रैरिवेत्यभूतोपमा ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ शिरोधरां पीवा ॥ ६७ ॥ अभ्यवर्तत अधिकोत्ताहवानभूत् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अरतिना तलप्रहारेणेत्यर्थः
तस्मिन्देशे यदा दृक्षाः सर्व एव निपातिताः ॥ मुंजीकृताश्च शतशः परस्परवधेऽप्यया ॥ ६२ ॥ ततः शिलाः समादाय मुहूर्तमिव भारत ॥ महाभ्रैरिव शैलेन्द्रौ युयुधाते
महाबलौ ॥ ६३ ॥ शिलाभिरुग्ररूपाभिर्बृहतीभिः परस्परं ॥ वज्रैरिव महावेगैराजघ्नतुरमर्षणौ ॥ ६४ ॥ अभिद्रुत्य च भूयस्तावन्योन्यबलदर्पितौ ॥ भुजाभ्यां परि
गृह्याथ च कर्षाति गजाविव ॥ ६५ ॥ मुष्टिभिश्च महाघोरैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ ततः कटकटाशब्दो बभूव सुमहात्मनोः ॥ ६६ ॥ ततः संलुत्य मुष्टितुपंचशीर्षमि
वोरगं ॥ वेगेनाभ्यहनद्भीमो राक्षसस्य शिरोधरां ॥ ६७ ॥ ततः श्रान्तं तु तद्रक्षो भीमसेन भुजाहतं ॥ सुपरिश्रान्तमालक्ष्य भीमसेनो भ्यवर्तत ॥ ६८ ॥ तत एनं महा
बाहुर्बाहुभ्याममरोपमः ॥ समुत्क्षिप्य बलाद्भीमो विनिष्पिष्य महीतले ॥ ६९ ॥ तस्य गात्राणि सर्वाणि चूर्णयामास पांडवः ॥ अरतिना चाभिहत्य शिरः कायाद
पाहरत् ॥ ७० ॥ संदष्टौष्ठं विवृत्ताक्षं फलं दृक्षादिवच्युतं ॥ जटासुरस्य तु शिरो भीमसेनबलाद्धतं ॥ ७१ ॥ पपातरुधिरादिग्धं संदष्टदशनच्छदं ॥ तं निहत्य महेष्वा
सो युधिष्ठिरमुपागमत् ॥ स्तूयमानो द्विजाग्र्यैस्तु मरुद्भिरिव वासवः ॥ ७२ ॥ इति श्रीम. आरण्य. जटासुरवधप. सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥
समाप्तं च जटासुरवधपर्व ॥ अथ यक्षयुद्धपर्व ॥ वैशंपायन उवाच निहते राक्षसे तस्मिन् पुनर्नारायणाश्रमं ॥ अभ्येत्य राजा कौंतेयो निवासमकरोत्प्रभुः ॥
॥ १ ॥ ससमानीय तान्सर्वान् भ्रातृनित्यब्रवीद्वचः ॥ द्रौपद्या सहितान्काले संस्मरन् भ्रातरं जयं ॥ २ ॥ समाश्रितस्रोभिगताः शिवेन चरतां वने ॥ कृतोद्देशः सर्वाभ
स्तुः पंचमीमभितः समां ॥ ३ ॥ प्राप्य पर्वतराजानं श्वेतं शिखरिणां वरं ॥ पुष्पितैर्द्रुमपंडैश्च मत्तको किल षट्पदैः ॥ ४ ॥ मयूरैश्चातकैश्चापिनित्योत्सवविभूषितं ॥
व्याघ्रैर्वराहैर्महिषैर्गवयैर्हरिणैस्तथा ॥ ५ ॥ श्वापदैर्घ्यालरूपैश्च रुरुभिश्च निषेवितं ॥ फुल्लैः सहस्रपत्रैश्च शतपत्रैस्तथोत्पलैः ॥ ६ ॥ प्रफुल्लैः कमलैश्चैव तथा नीलोत्प
लैरपि ॥ महापुण्यं पवित्रं च सुरासुरनिषेवितं ॥ ७ ॥ तत्रापि च कृतोद्देशः समागमदिदक्षुभिः ॥ कृतश्च समयस्तेन पार्थेनामिततेजसा ॥ ८ ॥ पंचवर्षाणि वत्स्यामि
विद्यार्थीति पुरामयि ॥ अत्र गांडीवधन्वानमवाप्तास्त्रमरिंदमं ॥ ९ ॥ देवलोकादिमं लोकं द्रक्ष्यामः पुनरागतं ॥ इत्युक्त्वा ब्राह्मणान्सर्वानामंत्रयत् पांडवः ॥ १० ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ निहते इति ॥ १ ॥ जयं अर्जुनं ॥ २ ॥ क
ृतोद्देशः पंचमेव वर्षे मया ऽवश्यमार्गतव्यमितिकृतसंकेतः ॥ ३ ॥ श्वेतं कैलासं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्रापि देशे अस्माभिरिति शेषः उद्देशः कृतः संधिरार्षः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥